

Lyrik på havnekanten

Indsendt af Jens H. Ilsøe S... den 8 maj, 2013 - 15:23

image not found
MS Oehenschläger 30. april /sitem/default/files/styles/slide/public/M_S-Oehenschla%CC%88ger-30.4.gif

Søren Ulrik Thomsen på scenen i M/S Oehenschläger

M/S Oehenschläger laver oplæsninger med kendte og upcoming forfattere i Kulturhuset Islands Brygge.

M/S Oehenschläger er søsat af Lars Emil Foder, Christel Sunesen og Andreas Brøndsted i samarbejde med Kulturhuset Islands Brygge, hvor der løbende vil blive arrangeret oplæsninger, netværksmøder og skrivecamps. Oplæsningsaftenerne vil være med to store hovednavne og en række upcoming talenter.

En aften i digterens tegn

Reportage af Caroline Memborg

Det var tirsdag aften, jeg ankom i sidste øjeblik til litteraturklubben M/S Oehenschlägers første arrangement. Aftenen stod i digterens tegn, og skulle trylle alle de ankomne gæster gennem en rejse af ords bindende poesi. Selvom jeg kom ind af døren for sent, en anelse småforstyrrende, da værterne allerede var gået på for at introducere aftenens første digter, så kom de sidste gæster dog også først listende ind af døren, et lille stykke tid efter arrangementets officielle start. Ligesom jeg selv.

Jeg bliver mødt af et lokale oplyst af neonlys fra projektører, der hænger i forskellige vinkler fra loftet, hvilket gør lyset nærmest koncert-agtigt. Vinduerne i højre side af rummet er skærmet af med tynde gardiner, der lige akkurat holder det sidste, sene forårslys ude. Jeg får sætter mig ned, og begynder at lytte med på digteren, som står placeret bag en mikrofon, der trækker lyden ud til selv de bagerstes øregange. Digtene handler om noget, han udtrykker som *drømmen*, kærlighed, tomhed, mælkebøtter, ensomhed, vinteren, søvnen, døden og guldtænder. En mørk poetisk stemning, der stadig giver plads til latter, selvom den første sætning i et digt omhandler dødens tætte nærvær. Jeg lader mig flyde med af ordene og dagens træthed lægge sig som et tyndt chiffonstof hen over mit sind, og overlader mig nærmest i en vågen trance. Jeg vækkes af en høj latter fra forrest ved scenen, hvor forfatteren til min trance står placeret, og er ved at afslutte det sidste digt, mens hans hænder rytmisk følger takten til hans ord. Jeg må klappe af denne Søren Ulrik Thomsen.

Efter en kort pause er alle gæsterne, samt jeg selv, igen placeret i stole omkring små runde borde, hvor stearinlys står og brænder i takt med aftenhimlens ankomst. Alle ser ud til at være tanket op igen, hvad angår vin, øl og kaffe. Vi forbereder os alle sammen til endnu engang at lægge ørene tilbage, for et nyt menneskes tryllende lyrik. Det er den lyshårede Fie (Frydendal Seiersted red.), der imponerer med sin første oplæsning. Hendes stemme er sikker, men forsigtig, og hendes 12 digte afsluttes med et ydmygt "*tak*". Jeg har hjemmefra læst nogle af hendes digte, og det slår mig, hvor anderledes ordenes mening kan lyde fra stemmen i hovedet, til en udefrakommendes, der må snøre sig gennem mine øresnegle, for at blive hørt.

Den sidste lyriker i denne omgang er en voksen dreng eller en ung mand ved navn Noa (Kjærsgaard Hansen red.). Han starter med at beklage eventuelle manglende dele af sine digte, da hans printer var gået i stykker. Han folder nogle krøllede papirer ud mellem fingrene, og begynder med en svag accent, at læse højt fra hvad, hans eget eller et hjerte på hans alder, nu må gå og bære rundt på. Publikum, der får minutters rundvisning i hans hoved, bliver ført gennem problematikker som, om man nu skulle købe en bestemt lampe,

og hvis ja, hvor skulle den så stå. Vi hører om selvrefleksion gennem spejlbilledet, og om kærlighed og forvirring til det modsatte køn gennem den fiktive *du*, som han bruger som glose, til at dække over, hvem mennesket bag er. Jeg er selv ført gennem både grin, ærlighed og noget til eftertanke.

Jeg må møde ham bag de lommekrøllede papirark. Han sidder blandt nogle venner og familie og virker overrasket over min opsøgen. Jeg får alligevel et par ord med på vejen, hvor han forklarer, hvordan hans digte ofte bruges som en undersøgelse af sit forhold til ting, relationer og kærlighed. Og selvom hans inspiration til sine digte opstår på baggrund af hverdagen, så fortæller han, at den nok i højere grad opstår på tidspunkter, hvor han isolerer sig fra den. En interessant tanke, hvis det står til mig.

Jeg forlader kulturhuset på Islands Brygge to timer efter jeg er kommet. Jeg slentrer hen ad brostenene i de oplyste gader og må erkende, at en aften som denne, hvor alt bliver rørt, vendt og drejet, har en hensigt. Mit eget tankespind er allerede begyndt at røre på sig, og jeg er taknemlig over, at undergrunden indenfor forskellige udfoldelser af mennesket findes, for den har så meget at byde på.

Caroline Memborg

[Margin](#) [1]

Source URL (retrieved on 06/26/2019 - 22:07): <http://overgrunden.dk/?q=En-aften-i-digterens-tegn>

Links:

[1] <http://overgrunden.dk/?q=margin>